

troer jeg dog, det er klart, at det vilde være et aldeles forkeert Forhold, naar Lærereinder kom i Besiddelse af Bolig for en Gift og derved drog sin Mand, som ikke var Lærer, men som sad i en anden Virksomhed, ind i Skoleboligen. Det kan jo være en Mand, som hun nok kan komme ud af det med, men som man dog ikke vil have skal flytte ind i den Bolig, som Communen giver sine Lærere. Det er overhovedet et underligt Forhold, at en Kvinde skal erhverve Friholig for sin Mand. Jeg troer altsaa, at man maa komme til at stille disse Gageringsforhold noget anderledes, end de ere stillede i Loven, saaledes at man væsentligst gaaer ud paa at fastholde, at Lærereinderne enten maae være ugifte eller i alle Tilfælde med Hensyn til Bøiningen maae betragtes som ugifte. Der skal ikke gennem en gift Lærereindes Virksomhed tilflyde hendes Huusstand eller hendes Mand det Allermindste. Naar man tænker sig det Forhold, at Manden virkelig trænger til at faae Noget gennem sin Hustru, der er Lærereinde, saa vil der i Almindelighed være et saadant huusligt Forhold, der i højeste Grad vil thnge paa og staae Lærereindens Sind; hvis hun havde en daarlig, slet og forfalben Mand, der skulde leve af hende, var det meget lidet ønskeligt, at just hun var stillet saaledes, at hun skulde være Lærereinde.

Jeg vil endnu blot berøre Spørgsmaalet om Examen. Jeg troer heller ikke, at man, naar man holder Lærereindernes Virksomhed indenfor rimelige Grændser, skal lægge Vægt paa Examen; men en Ting maa jeg dog ansee for god og rigtig, — hvortil der ogsaa blev hentydet af den ærede Landstingsmand, der havde Ordet lige før mig —, nemlig, at medens man paa den ene Side ikke fordrer Examen, skal man paa den anden Side ikke af dem, der have Examen, fordrer nogen anden Duelighedsprøve; saar man en Lærereinde med Examen, maa denne ansees som tilstrækkelig Garanti for Vedkommendes Dygtighed til at ansættes som Lærereinde, saa at der ikke maa

afkræves hende noget andet Vidnesbyrd. Hvis den første Sætning af § 3: „De, der bestikkes til Lærereinder, skulle for vedkommende Skoledirection have godtgjort deres Duelighed“ kan forstaaes saaledes, at Skoledirectionen er forpligtet til at ansee Production af Examensbeviis for tilstrækkelig Godtgjørelse af hendes Duelighed, vil jeg ikke have noget Videre at indvende derimod; men jeg troer ikke, at det er den naturlige Opfattelse af Ordene, som de nu staae; jeg troer, at Ordene berettiger, ja, paa en vis Maade forpligte vedkommende Skoledirection til i hvert Tilfælde personligt at overbevise sig om vedkommende Kvinde's Duelighed til Lærereindes virksomheden. Da dette nu ikke forekommer mig rigtigt, troer jeg, at der burde tilføies, at de, som bestikkes til Lærereinder, skulle, forsaavidt de ikke have Skolelærereindeexamen, for vedkommende Skoledirection have godtgjort deres Duelighed. — Naar jeg flere Gange har hentydet til, at der er en vis Grændse, udover hvilken jeg ikke troer, det er ønskeligt, at Ansættelsen af Lærereinder gaaer, og jeg dog i dette Øieblik ikke troer at kunne gjøre noget Forslag til bestemte Regler for at kunne fastsætte disse Grændser, saa maa jeg saameget mere ønske, at man vil opfatte rigtigt, hvad der staaer i § 1 og § 2, om Skoledirectionens Billigelse, saaledes at man ikke betragter dette som en blot Form, og ikke anseer Directionen for i ethvert Tilfælde ligesom at være forpligtet til at give sin Billigelse, naar den kun ikke kan paavise, at det er aldeles uskikede Personer, som man vil anbringe, men at man gaaer ud fra, at Skoledirectionen virkelig skal prøve Forholdene i de enkelte Tilfælde og see, om der er Grund til, om Forholdene ere saaledes, at det er ønskeligt, at en Lærereinde ansættes. Ligeoverfor Rådskæderne med deres talrige Lærerepersonale gjælder det jo at fastsætte den rigtige Grændse med Hensyn til Antallet, og paa Landet, hvor der kun kan anbringes en enkelt Lærer, er der ligeledes meget væsentlige Forhold for en samvittighedsfuld Skoledirection at overveie. Dette gjælder saaledes om For-